

разлозима решења, па је у том смислу дошло до погрешне примене одредаба Дисциплинског правилника.

У спроведеном поступку првостепени орган је извео правилан закључак да достављање потврде од стране приватног превозника без других објективних доказа од није довољно за уверење и оцену да је оправдано ненаступање жалиоца на календарски предвиђеном турниру 15.04.2018. године, али је првостепени орган погрешно подвео овакво понашање клуба под одредбе дисциплинског прекршаја из члана 139 став 1 тачка 51 ДП РСС-а, дајући тако противречне разлоге за изреку побијаног решења донетог по правилима скраћеног поступка, јер се у конкретном случају по становишту другостепеног органа ради о неоправданом ненаступању на утакмици а не о предаји утакмице како то образлаже првостепени орган, чиме је погрешно применио одредбе из члана 139 став 1 тачка 51 ДП РСС –а, на такво чињенично стање у ком делу је жалба основана.

Првостепени орган ће у погледу диспозитива из става 1 овог решења, у поновљеном поступку, отклонити уочене битне повреде, те ће спрам почетног утврђења да МРК „Сомборелектро“ из Сомбора неоправдано није наступио на турниру, спровести редован дисциплински поступак у складу са свим правилима ДП РСС –а, те након тако спроведеног поступка, утврдити да ли је и који прекршај учињен, уз претходно пружање могућности да се рукометна организација против које се води поступак користи у пуном обиму у складу са правима из члана 71 и 72 ДП РСС-а, и да у случају испуњености услова за утврђивање одговорности за прекршај да непротивречне разлоге за своју одлуку, коју ће донети на основу односних прописа РСС-а, са образложењем сврхе изрицања дисциплинских санкција, а посебно разлоге за избор врсте и мере прекршајне санкције одмерених према тежини и последици прекршаја, околности под којима је прекршај учињен, степена кривице, личних прилика и држања учиниоца после учинијеног прекршаја.

Имајући у виду да је жалилац означио решење ЛМК РСВ број 26/1-2018 од 23.04.2018. године, као оно које се жалбом побија и да је за исту уплатио прописану таксу, а да у предлогу петитума ожалбеног решења, и то у једном жалбеном поднеску, предложио и укидање решења директора ЛКМ РСВ број 27/1-2018. године од 25.04.2018. године којим је констатован службени резултат, а које решење није означио као решење које побија жалбом, нити је пружио доказ да је уплатио прописану таксу, упркос датој поуци о правном леку, то је жалба у том делу против наведеног решења одбачена као недозвољена.

Одлука у ставу 1 диспозитива решења донета је применом одредбе из члана 104 у вези члана 114 ДП РСС, док је одлука у став 2 диспозитива решења донета применом одредбе из члана 110 став 2 у вези члана 109 став 2 и члана 102 ДП РСС-а.

Председник Комисије за жалбе

Горан Ашанин

ЗТО